

Panna Marie Candelárská (Virgen de la Candelaria) a její tajemství

S patronkou Kanárských ostrovů se setkáváte na Tenerife doslova na každém kroku. Tato ochránitelka Panna Maria Candelárská je zobrazována na četných předmětech a vyobrazeních, ale nejvíce si jí všimnete na kachlích či kachličkách, které jsou zabudovány do zdí domů či plotů. Toto vás zaujme třeba na konci promenády z Candelarie – sídla, kde se nachází „Bazilika a královská mariánská svatyně Panny Marie v Candelarii“. Zde mnoho lidí sportuje, běhá, chodí, venčí pejsky, jogguje a pokaždé při otočce zpět tuto kachli ve zdi pohladí. Candelarii navštěvují stovky tisíc turistů a poutníků. Důvod je zřejmý, chtějí vidět malou záhadnou sošku černé Madony, o které se tvrdí, že je zázračná.

■ TEXT: REDAKCE, GUANČOVÉ, INTERNET, MUZEM PIRÁMIDES DE GÚÍMAR | FOTO: REDAKCE

CO JE TAK TAJUPLNÉHO NA TÉTO PANNĚ MARIÍ S ČERNOU PLETÍ?

Historické prameny hovoří o setkání s černou Madonou koncem 15. století, kdy katoličtí mořeplavci španělského krále Ferdinanda III. dobývali ostrov a vyhlazovali původní obyvatele – Guanče, kteří podle nich provozovali barbarské přírodní kultury. Nicméně v jedné jeskyni na jihovýchodě ostrova tyto barbari uctívali černou sochu ženy s tmavou pletí kyprých tvarů držící v náručí dítě.

Španělským kronikářům Guančové z Tenerife řekli, že se tato socha objevila za velmi zvláštních okolností. Jednoho dne pásli dva muži své kozy nedaleko místa u pobřeží v domorodém jazyce nazvaného **Achbinico** (překlad tohoto místa zní „Místo stříhání (hospodářských zvířat) a dojení“ – což může souviset i s pasteveckým kultem plodnosti). Najednou se zvířata začala plašit a domorodci na skalisku nad ústím rokle spatřili světelný ovál, ve kterém stála ženská postava s dítětem v náručí. Měla cizokrajný šat, byla nezvykle malá a upřeně prý oba muže pozorovala. Mnohá zjevení Panny Marie tak opravdu bývají vykládána. Tehdejší domorodá etiketa zakazovala mužům mluvit se ženami mimo osady, ale oni tamtudy potřebovali hnát své stádo, a tak této osobě dávali posuňky najevo, aby se vzdálila. Podivná bytost se k tomu ov-

šem vůbec neměla, a to domorodce rozzlobilo natolik, že na ni zaútočili. Asi to neměli dělat, protože jednomu v té chvíli zchromla ruka, zatímco druhého poranil jeho vlastní kamenný nůž. A žena stála na skále dál. Pastýře opustila odvaha a utekli incident oznámit svému menceyovi (náčelníkovi) jménem **Acaymo**, který sídlil v posvátné osadě Chinguaro. I toto je zajímavé, protože **Chinguraro** je dnešní

↓ Acaymo

